

Úmluva č. 144

Úmluva o trojstranných poradách na podporu provádění mezinárodních pracovních norem

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 2. června 1976 na svém šedesátém prvním zasedání,

připomínajíc existující mezinárodní úmluvy a doporučení o práci – zejména Úmluvu o svobodě odborů a ochraně práva odborově se sdružovat, 1948, Úmluvu o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat, 1949, a Doporučení o poradách na podnikové a vnitrostátní úrovni, 1960 – které potvrzují právo zaměstnavatelů a pracovníků ustavovat svobodné a nezávislé organizace a požadují, aby byla učiněna opatření pro podporu účinných porad na národní úrovni mezi veřejnými orgány a organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, jakož i ustanovení četných mezinárodních pracovních úmluv a doporučení, které předpokládají porady mezi organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků o opatřeních k jejich provedení,

zváživši čtvrtý bod jednacího pořadu, který se nazývá: „Ustavení trojstranného mechanismu pro podporu provádění mezinárodních pracovních norem“, a rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se trojstranných porad pro podporu provádění mezinárodních pracovních norem,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 21. června 1976 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o trojstranných poradách o mezinárodních pracovních normách, 1976:

Článek 1

V této úmluvě výraz „reprezentativní organizace“ znamená nejreprezentativnější organizace zaměstnavatelů a pracovníků, které požívají práva svobody sdružování.

Článek 2

1. Každý členský stát Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje zavést postupy, kterými bude zaručeno účinné projednávání otázek týkajících se činnosti Mezinárodní organizace práce, jež jsou uvedeny níže v článku 5 odstavci 1., mezi zástupci vlády, zaměstnavatelů a pracovníků.
2. Povaha a forma postupů stanovených v odstavci 1 tohoto článku bude stanovena v každé zemi podle vnitrostátní praxe po projednání s reprezentativními organizacemi, pokud existují a nejsou-li takové postupy ještě zavedeny.

Článek 3

1. Pro účely postupů předpokládaných touto úmluvou budou zástupci zaměstnavatelů a pracovníků svobodně vybráni svými reprezentativními organizacemi, pokud takové organizace existují.
2. Zaměstnavatelé a pracovníci budou na stejném základě zastoupeni ve všech orgánech, jejichž prostřednictvím se projednávání uskutečňují.

Článek 4

1. Příslušný orgán zodpovídá za to, že bude poskytnuta administrativní podpora provádění postupů předpokládaných touto úmluvou.
2. Mezi příslušným orgánem a reprezentativními organizacemi, pokud takové organizace existují, budou přijata vhodná opatření pro financování potřebného školení osob, které se účastní takových postupů.

Článek 5

1. Účelem postupů předpokládaných touto úmluvou je projednání:
 - a) odpovědí vlád na dotazníky týkající se bodů jednacího pořadu Mezinárodní konference práce a připomínek vlád k návrhům textů, které má projednávat konference;
 - b) návrhů, které mají být učiněny příslušnému orgánu nebo orgánům v souvislosti s předložením úmluv a doporučení podle článku 19 ústavy Mezinárodní organizace práce;
 - c) neratifikovaných úmluv a doporučení, jež ještě nebyly provedeny, ve vhodných intervalech, aby byla zvážena opatření, jež by mohla být učiněna na podporu jejich provádění, popř. jejich ratifikace;
 - d) otázek, které mohou vyplýnout ze zpráv, jež mají být předloženy Mezinárodnímu úřadu práce podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce;
 - e) návrhů na výpověď ratifikovaných úmluv.
2. Ve vhodných intervalech stanovených na základě společné dohody, nejméně však jednou ročně, se budou konat konzultace, aby bylo zajištěno přiměřené posouzení otázek uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 6

Bude-li to považováno za vhodné po projednání s reprezentativními organizacemi, pokud takové organizace existují, příslušný orgán podá roční zprávu o tom, jak fungují postupy stanovené touto úmluvou.

Článek 7

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 8

1. Tato úmluva zavazuje jen ty členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.
2. Úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.
3. Pro každý další členský stát tato úmluva vstoupí v platnost dvanáct měsíců po dni, kdy byla jeho ratifikace zapsána.

Článek 9

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, ji může vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé vstoupila v platnost, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Tato výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.
2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který ve lhůtě jednoho roku po uplynutí desetiletého období uvedeného v předchozím odstavci nevyužije práva výpovědi stanoveného tímto článkem, jí bude vázán na další období deseti let a poté bude moci vypovědět tuto úmluvu po uplynutí každého desetiletého období za podmínek stanovených v tomto článku.

Článek 10

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové organizace sdělí.
2. Když bude členským státům Organizace oznamovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost.

Článek 11

V souladu s článkem 102 Charty Spojených národů sdělí generální ředitel mezinárodního úřadu práce generálnímu tajemníkovi Spojených národů k registraci úplné údaje o všech ratifikacích a aktech výpovědí, které zaregistroval v souladu s ustanoveními předchozích článků.

Článek 12

Kdykoli to bude správní rada Mezinárodního úřadu práce považovat za nutné, předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a posoudí, je-li žádoucí zařadit na pořad konference otázku její úplné nebo částečné revize..

Článek 13

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:
 - a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem bude ipso iure znamenat okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení výše uvedeného článku 9, a to s výhradou, že nová revidující úmluva vstoupí v platnost;
 - b) od data, kdy nová revidující úmluva vstoupí v platnost, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.
2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly avšak neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 14

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.